

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสื่อสารของครูกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของประสิทธิภาพในการสื่อสารของครู ที่นำมาใช้ในการจัดการห้องเรียน และระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสื่อสารของครูกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และระดับชั้นที่สอน
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับปฏิบัติในการใช้การสื่อสารของครูในห้องเรียนและพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในภาพรวมและจำแนกเป็นรายข้อ
3. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสื่อสารของครูกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนจำแนกเป็นรายด้านและโดยภาพรวม

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของระดับการปฏิบัติในการใช้การสื่อสารของครูในห้องเรียนและระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ได้กำหนดค่าเฉลี่ยออกเป็น 7 ช่วง ซึ่งแต่ละช่วงมีความหมายเทียบเกณฑ์ได้ ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 6.51-7.00	หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ
ค่าเฉลี่ย 5.51-6.50	หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.50	หมายถึง ปฏิบัติค่อนข้างบ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปฏิบัตินานๆครั้ง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ไม่ค่อยปฏิบัติ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา กำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 7 ช่วง แต่ละช่วงมีความหมายเทียบกับเกณฑ์ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 6.51-7.00 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 5.51-6.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยค่อนข้างมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยค่อนข้างน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง นักเรียนมีระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยน้อยที่สุด

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนการวิเคราะห์และแสดงผลของข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย และให้เกิดความสะดวกในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล
X_1	แทน	การฟัง
X_2	แทน	การพูด
X_3	แทน	การสื่อสารโดยไม่ใช่คำพูด
Y	แทน	พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา
N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์

t	แทน	การแจกแจงแบบ t
F	แทน	การแจกแจงแบบ F
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์การสอนในระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นที่สอน โดยการหาค่าความถี่และร้อยละดังปรากฏในตาราง 2 - 6 ตามลำดับต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ตอบ(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. ชาย	58	17.7
2. หญิง	269	82.3
รวม	327	100

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศชายจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 และเพศหญิง 269 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 327 คน

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ	จำนวนผู้ตอบ(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. 20 – 30 ปี	9	2.8
2. 31 – 40 ปี	51	15.6
3. 41 – 50 ปี	163	49.8
4. 51 ปีขึ้นไป	104	31.8
รวม	327	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มอายุ พบว่าจำนวนผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 กลุ่มอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 กลุ่มอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นเป็นจำนวน 327 คน

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำแนกตามวุฒิสูงสุดทางการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวนผู้ตอบ(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	4.6
2. ปริญญาตรี	302	92.4
3. สูงกว่าปริญญาตรี	10	3.1
รวม	327	100

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นถึงวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 327 คน

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนระดับชั้นประถมศึกษา

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวนผู้ตอบ(คน)	คิดเป็นร้อยละ
1. 1-5 ปี	18	5.5
2. 6-10 ปี	32	9.8
3. 11-15 ปี	37	11.3
4. 16 ปีขึ้นไป	240	73.4
รวม	327	100

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นถึง ประสบการณ์ในการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วง พบว่า ประสบการณ์ 1-5 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ประสบการณ์ 6-10 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ประสบการณ์ 11-15 ปี มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และประสบการณ์ในการสอน 16 ปีขึ้นไป มีจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำชั้นและปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับชั้นที่สอน

ระดับชั้นที่สอน	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละ
1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	109	33.3
2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	110	33.6
3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	108	33.0
รวม	327	100

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นถึงระดับชั้นที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติการสอน โดยพบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 327 คน

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับการปฏิบัติในการใช้การสื่อสารของครูในห้องเรียน และระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 7 - 8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของการใช้การสื่อสารของครู ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	การฟัง	5.50	.564	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
1.	เมื่อต้องฟังนักเรียนเล่าเรื่องส่วนตัวท่านจะเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดโดยไม่ขัดจังหวะด้วยการถามหรือวิจารณ์	5.92	.976	บ่อยครั้ง
2.	ท่านแสดงความสนใจในสิ่งที่นักเรียนพูด ด้วยการแสดงออก เช่น พยักหน้า เมื่อนักเรียนเล่าเรื่องของตนให้ฟัง	6.25	.831	บ่อยครั้ง
3.	ท่านตั้งใจฟังเรื่องต่างๆที่นักเรียนในห้องเรียนของท่านทุกคนเล่า	6.23	.825	บ่อยครั้ง
4.	ในขณะที่ฟังเรื่องที่นักเรียนพูดท่านจะมีการทวนถึงเรื่องที่ได้อ่านนั้นเป็นระยะเพื่อให้นักเรียนทราบว่าครูกำลังสนใจฟังอยู่	5.70	1.048	บ่อยครั้ง
5.	ท่านมีการสังเกตความรู้สึกของนักเรียนเมื่อเล่าปัญหาให้ท่านฟัง จากน้ำเสียง และการแสดงออกขณะเล่า	6.02	.893	บ่อยครั้ง
6.	เมื่อฟังเรื่องราวของนักเรียนท่านจะไม่เอาความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับตัวนักเรียนมาตัดสินการกระทำนั้น	5.68	1.350	บ่อยครั้ง
7.	ในขณะที่ฟังเรื่องราวของนักเรียนท่านจะไม่ถามซักไซ้ในเรื่องที่นักเรียนไม่ต้องการที่จะเล่า	5.31	1.448	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
8.	ท่านเสียสละเวลาเพื่อรับฟังเรื่องราวต่างๆของนักเรียนทุกเรื่อง	6.03	1.003	บ่อยครั้ง
9.	ในขณะที่ฟังเรื่องที่นักเรียนเล่า ท่านจะให้ความสำคัญกับนักเรียนในฐานะที่เป็นผู้เล่าเรื่อง	6.17	.895	บ่อยครั้ง

ตาราง 7 (ต่อ)

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
10.	ในขณะที่ฟังนักเรียนเล่าปัญหาของตนท่านจะฟังอย่างมีสมาธิ ไม่วอกแวก หรือทำงานอื่น	5.86	.976	บ่อยครั้ง
11.	เมื่อนักเรียนเล่าปัญหาของเขาให้ฟัง ท่านฟังโดยไม่มีอคติกับนักเรียน จะมีจิตใจเป็นกลางในการฟัง	6.10	.869	บ่อยครั้ง
12.	เมื่อนักเรียนเล่าปัญหาของตนให้ฟัง ท่านจะรักษาความลับของนักเรียน โดยจะไม่เล่าให้ผู้อื่นฟัง	6.07	.914	บ่อยครั้ง
13.	ท่านจะให้โอกาสนักเรียนคิดวิธีการในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง	5.67	1.103	บ่อยครั้ง
14.	เมื่อฟังเรื่องที่นักเรียนเล่า ท่านสามารถแยกแยะว่าสิ่งใดเป็นความจริง สิ่งใดคือคำวิจารณ์ หรือการสันนิษฐานของนักเรียน	5.84	.889	บ่อยครั้ง
15.	ท่านจะเลือกเวลาที่เหมาะสม เช่น เวลาพักกลางวัน หรือ เวลาหลังเลิกเรียน ในการรับฟังเรื่องราว หรือ พูดคุยกับนักเรียน	5.47	1.265	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
16.	เมื่อฟังนักเรียนเล่า ท่านจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดต่อ โดยใช้คำพูด เช่น เล่าต่อไปซิ เรื่องเป็นอย่างไรต่อไป	5.69	1.141	บ่อยครั้ง
17.	เมื่อนักเรียนบอกว่าหนังสือเรียนหายท่านฟังแล้วพูดกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนหาทางแก้ปัญหของตน ในลักษณะนี้ “แล้วนักเรียนจะทำอย่างไร”	5.14	1.315	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
18.	ท่านรับฟังเรื่องราวหรือปัญหาของนักเรียนในขณะที่ตรวจการบ้านหรือทำงานอย่างอื่น	3.93	1.740	บางครั้ง
19.	เมื่อนักเรียนพูดว่าไม่ชอบทำงานกับเพื่อนคนหนึ่งท่านจะพูดกับนักเรียน โดยใช้คำพูดที่เป็นการสอบถามความรู้สึกของนักเรียน เช่น หนูไม่ชอบเพื่อนคนนั้น	4.37	1.676	บางครั้ง

ตาราง 7 (ต่อ)

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
20.	ในขณะที่ฟังนักเรียนพูดท่านจะซักถามนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ได้ฟังมากขึ้น	5.56	1.163	บ่อยครั้ง
21.	เมื่อนักเรียนพูดว่าทำการบ้านไม่ได้จึงไม่ส่งการบ้าน ท่านจะพูดกับนักเรียน ในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ตัวนักเรียน เช่น “ไม่ใช่ให้นักเรียนทำไม่ได้หรอก แต่ยังไม่พยายามทำต่างหาก”	5.00	1.457	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
	การพูดเพื่อให้นักเรียนรู้ถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตน	4.73	.431	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
22.	ท่านแสดงออกถึงความเป็นกันเองขณะที่พูดคุยกับนักเรียน	6.02	1.036	บ่อยครั้ง
23.	ในการพูดกับนักเรียน ท่านใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจได้ง่าย	6.20	.921	บ่อยครั้ง
24.	เมื่อนักเรียนประพฤติดนในสิ่งที่ถูกต้องท่านจะพูดให้กำลังใจ	6.30	.890	บ่อยครั้ง
25.	เมื่อนักเรียนคุยกันในขณะที่กำลังสอนท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำสั่ง เช่น “หยุดคุยเดี๋ยวนี้”	3.81	1.551	บางครั้ง
26.	เมื่อมีนักเรียนบางคนเล่นกันในขณะที่กำลังสอน ท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะ สั่งสอน ตักเตือน เช่น “ถ้านักเรียนเล่นกันจะทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง”	5.70	1.111	บ่อยครั้ง
27.	เมื่อนักเรียนแย้งกันตอบคำถามโดยไม่ยกมือ ท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะที่เป็นการบอกให้นักเรียนทราบถึงผลจากการกระทำนั้น เช่น “การที่นักเรียนแย้งกันตอบ จะส่งเสียงดังรบกวนห้องอื่น”	5.56	1.245	บ่อยครั้ง
28.	เมื่อนักเรียนไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ ท่านจะพูดกับนักเรียนเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะที่เป็นการขู่เพื่อให้นักเรียนลงมือทำ เช่น “ถ้าใครทำไม่เสร็จตอนนี้ จะให้ทำต่อหลังเลิกเรียน”	4.60	1.536	ค่อนข้างบ่อยครั้ง

ตาราง 7 (ต่อ)

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
29.	เมื่อมีนักเรียนสองคนคุยกันในเวลาเรียน ท่านจะพูดกับนักเรียน ที่เป็นการขู่เพื่อให้นักเรียนหยุดพฤติกรรมนั้น เช่น “ถ้ายังคุยกันอีกจะให้ยืนเรียนทั้งคู่”	4.01	1.648	บางครั้ง
30.	เมื่อนักเรียนกระทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ท่านจะหลีกเลี่ยงการพูดที่ทำให้นักเรียนอับอาย	5.14	1.480	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
31.	เมื่อนักเรียนประพฤติดีกฎของห้องเรียน ท่านจะพูดเฉพาะเหตุการณ์โดยไม่วิจารณ์ตัวนักเรียน	5.20	1.310	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
32.	เมื่อมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในห้องเรียน ท่านจะใช้คำพูดสั้นๆในการแก้ไขพฤติกรรมนั้น เช่น ลงมือทำงาน, อย่าคุยเสียงดัง	5.23	1.293	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
33.	ท่านจะหลีกเลี่ยงการพูดวิจารณ์ตัวนักเรียนที่มีปัญหาให้นักเรียนคนอื่นในห้องฟัง	5.29	1.483	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
34.	เมื่อนักเรียนคุยกันเสียงดังในขณะที่กำลังสอนท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะนี้ เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกถึงความรู้สึกของครู เช่น “ครูเหนื่อยแล้วนะ”	4.61	1.527	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
35.	เมื่อนักเรียนเข้าห้องโดยไม่ขออนุญาตท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะนี้ เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกถึงความรู้สึกของครู เช่น “การที่นักเรียนเข้าห้องโดยไม่ขออนุญาต จะทำให้ครูรำคาญและสอนต่อไม่ได้”	3.64	1.564	บางครั้ง
36.	เมื่อนักเรียนเข้าห้องเรียนช้า ท่านจะพูดกับนักเรียน ในลักษณะที่เป็นการตั้งคำถาม เช่น “ทำไมจึงมาสายกว่าคนอื่น มัวทำอะไรอยู่”	4.40	1.690	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
37.	เมื่อมีนักเรียนเล่นกันในห้องเรียนท่านจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดในลักษณะนี้ เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกถึงความรู้สึกของครู “ครูไม่ชอบที่นักเรียนเล่นกันในห้องเรียน”	4.82	1.556	ค่อนข้างบ่อยครั้ง

ตาราง 7 (ต่อ)

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
38.	ท่านแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสในขณะที่พูดคุยกับนักเรียน	5.93	.958	บ่อยครั้ง
	การสื่อสารโดยไม่ใช่คำพูดของครูเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในห้องเรียน	5.17	.711	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
39.	เมื่อนักเรียนคุยกันในช่วงทำงานท่านจะใช้สายตาในการปราม	5.46	1.190	บ่อยครั้ง
40.	เมื่อนักเรียนเล่นกันในช่วงที่ทำงานท่านจะใช้การจ้องตาในการทำให้นักเรียนรู้สึกตัว	5.17	1.371	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
41.	เมื่อมีเสียงคุยกันในขณะทำงานกลุ่มท่านจะใช้นิ้วชี้จรดปากและส่ายหน้า	4.25	1.655	บางครั้ง
42.	เมื่อมีนักเรียนคนหนึ่งคุยไม่หยุดในช่วงทำงาน ท่านจะเตือนโดยการเดินเข้าไปใกล้	5.53	1.246	บ่อยครั้ง
43.	ท่านจะส่งสายตาแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนเล่นกันในขณะที่กำลังเรียน	5.18	1.318	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
44.	เมื่อนักเรียนคุยกันในขณะที่สอน ท่านจะหยุดสอนทันทีและใช้สายตาจ้องนักเรียนคนดังกล่าว	4.79	1.640	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
45.	ท่านจะแสดงสีหน้ายิ้มแย้มเวลาเตือนให้นักเรียนทำงานของตน	5.04	1.235	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
46.	ท่านจะใช้สายตากวาดไปทั่วห้องในขณะที่สอน หรือขณะที่ให้นักเรียนทำงาน	6.11	.925	บ่อยครั้ง
47.	ท่านแสดงออกกับนักเรียนเหมือนกันทุกคนในการเตือนเมื่อมีการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในห้องเรียน	5.93	1.133	บ่อยครั้ง
48.	ท่านจะแสดงท่าทางที่แสดงออกถึงความสนใจในการทำงานของนักเรียนอย่างเท่าเทียมกันทุกคน	5.99	1.041	บ่อยครั้ง
49.	เมื่อนักเรียนพูดจาด้วยคำที่ไม่สุภาพท่านจะใช้การจ้องตานักเรียนเพื่อแสดงถึงความไม่พอใจ	4.85	1.565	ค่อนข้างบ่อยครั้ง

ตาราง 7 (ต่อ)

	การสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
50.	เมื่อมีนักเรียนบางคนเล่นในขณะที่ทำงานรายบุคคลแสดงให้นักเรียนรู้ว่าท่านกำลังอยู่ ด้วยการส่งสัญญาณ เช่น การกระแอม หรือ เคาะหนังสือ	4.69	1.626	ค่อนข้างบ่อยครั้ง
51.	ในขณะที่สอนท่านจะสนใจเฉพาะนักเรียนที่ตั้งใจเรียนหรือนักเรียนที่ตั้งใจตอบคำถามเท่านั้น	2.74	1.748	นานๆครั้ง
52.	เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในครั้งแรกท่านจะวางเฉยไม่จัดการกับพฤติกรรมนั้น	3.31	1.854	นานๆครั้ง
	ค่าเฉลี่ยรวม	5.16	.450	ค่อนข้างบ่อย

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติในการใช้การสื่อสารของครู ซึ่งมองในภาพรวม พบว่า การปฏิบัติที่เกี่ยวกับการใช้การสื่อสารของครูอยู่ในระดับค่อนข้างบ่อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 และเมื่อพิจารณาจำแนกไว้ในรายชื่อพบว่าระดับการปฏิบัติของการใช้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.74 - 6.30

การสื่อสารของครูในด้านการการฟัง จากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมด้านการฟังมีค่าเฉลี่ย 5.50 ครูส่วนใหญ่จะมีการปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้งและค่อนข้างบ่อยครั้ง เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อจะเห็นว่า พฤติกรรมการสื่อสารด้านการฟังที่ดีที่ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ได้แก่ ครูแสดงความสนใจในสิ่งที่นักเรียนพูดด้วยการแสดงออก เช่น พยักหน้า เมื่อนักเรียนเล่าเรื่องของตนให้ฟัง มีค่าเฉลี่ย 6.25 ครูตั้งใจฟังเรื่องต่างที่นักเรียนในห้องทุกคนเล่า มีค่าเฉลี่ย 6.23

ส่วนพฤติกรรมสื่อสารที่ดี ที่ครูควรปฏิบัติแต่ยังมีการปฏิบัติไม่มาก มีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติไม่สูงเท่าที่ควร ได้แก่ เมื่อนักเรียนพูดว่าไม่ชอบทำงานกับเพื่อนคนหนึ่งครูจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำพูดที่เป็นการสอบถามความรู้สึกของนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ซึ่งมีระดับการปฏิบัติบางครั้ง ส่วนการสื่อสารในด้านการฟังที่เป็นพฤติกรรมที่ครูไม่ควรปฏิบัติแต่ยังมีการปฏิบัติอยู่พอสมควร ได้แก่ ครูรับฟังเรื่องราวหรือปัญหาของนักเรียนในขณะที่ตรวจการบ้านหรือทำงานอย่างอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.93 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อนักเรียนพูดว่าทำการบ้านไม่ได้จึงไม่ได้ส่งการบ้าน ครูจะพูดในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ตัวนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 5.00 ซึ่งมีระดับการปฏิบัติค่อนข้างบ่อยครั้ง

การสื่อสารในด้านการพูด โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.73 ซึ่งมีระดับการปฏิบัติค่อนข้างบ่อยครั้ง เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้งและค่อนข้างบ่อยครั้ง การสื่อสารด้านการพูดที่ดีที่ครูมีการปฏิบัติในระดับบ่อยครั้ง ได้แก่ เมื่อนักเรียนประพุดิตนในสิ่งที่ถูกต้องครูจะพูดให้กำลังใจ มีค่าเฉลี่ย 6.30 และ ในการพูดกับนักเรียนครูจะใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย 6.20

ส่วนการสื่อสารด้านการพูดในด้านที่ดี เป็นเรื่องที่ครูควรปฏิบัติ แต่ครูยังมีการปฏิบัติไม่มากเท่าที่ควร ได้แก่ พฤติกรรมการสื่อสารในข้อที่ว่า เมื่อนักเรียนเข้าห้องเรียนโดยไม่ขออนุญาตครูจะใช้คำพูดที่เป็นการบอกให้นักเรียนรู้ถึงความรู้สึกของครู ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 มีระดับการปฏิบัติบางครั้ง ส่วนการสื่อสารในด้านการพูดซึ่งเป็นสิ่งที่ครูไม่ควรปฏิบัติแต่ยังมีการปฏิบัติอยู่ ได้แก่ เมื่อนักเรียนคุยกันในขณะที่กำลังสอนครูจะพูดกับนักเรียนโดยใช้คำสั่งให้นักเรียนหยุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อนักเรียนสองคนคุยกันในเวลาเรียนครูจะพูดกับนักเรียน โดยการขู่เพื่อให้นักเรียนหยุด พฤติกรรมนั้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 เมื่อนักเรียนไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จครูจะพูดกับนักเรียนโดยใช้การขู่เพื่อให้นักเรียนลงมือทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ซึ่งการสื่อสารทั้ง 3 ข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับบางครั้ง และการสื่อสารในด้านการพูดที่ไม่ควรใช้แต่มีการปฏิบัติในระดับค่อนข้างบ่อย ได้แก่ เมื่อนักเรียนเข้าห้องช้าครูจะพูดกับนักเรียนในลักษณะที่เป็นการตั้งคำถาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด ในภาพรวมการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างบ่อย มีค่าเฉลี่ย 5.17 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีการปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้งและค่อนข้างบ่อยครั้ง การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูดที่ดีที่ครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ได้แก่ ครูจะใช้สายตากวาดไปทั่วห้อง ในขณะที่สอนหรือให้นักเรียนทำงาน มีค่าเฉลี่ย 6.11 และ ครูจะแสดงท่าทางที่แสดงออกถึงความสนใจในการทำงานของนักเรียนอย่างเท่าเทียมกันทุกคน มีค่าเฉลี่ย 5.99

ส่วนการสื่อสารที่ไม่ใช้คำพูดในด้านที่ไม่ควรใช้แต่ครูยังมีการใช้อยู่ พอสมควร ได้แก่ ครูจะแสดงสีหน้ายิ้มแย้มเวลาเตือนให้นักเรียนทำงานของตน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.04 และ เมื่อนักเรียนพูดจาด้วยคำที่ไม่สุภาพครูจะใช้การจ้องตาเพื่อแสดงถึงความไม่พอใจ มีค่าเฉลี่ย 4.85 ซึ่งทั้งสองข้อมีระดับการปฏิบัติค่อนข้างบ่อยครั้ง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย
ในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในภาพรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ (N = 327)

พฤติกรรมนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรมความ มีระเบียบวินัย
พฤติกรรมนักเรียนในการเตรียมความพร้อม	4.59	.728	ค่อนข้างมาก
1. นักเรียนเข้าสู่ห้องเรียนทันตามเวลาที่กำหนด	5.64	1.027	มาก
2. นักเรียนนั่งประจำที่ของตนเองโดยไม่รบกวนนักเรียน คนอื่น	5.08	1.202	ค่อนข้างมาก
3. นักเรียนไม่พูดคุยกันเสียงดัง ขณะรอเริ่มต้นบทเรียน	4.50	1.270	ปานกลาง
4. ก่อนที่ท่านจะสอน บนโต๊ะของนักเรียนจะมีเฉพาะสิ่งที่ ต้องใช้กับวิชาที่กำลังจะเรียนเท่านั้น	5.24	1.342	ค่อนข้างมาก
5. นักเรียนได้ลุกจากโต๊ะของตนเองแล้ววิ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อไปปรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจ จากท่านแล้ว	3.85	1.563	ปานกลาง
6. นักเรียนได้วิ่งกลับที่นั่งของตนเองอย่างรวดเร็ว เมื่อรับ แบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากท่านแล้ว	4.06	1.551	ปานกลาง
7. นักเรียนหลายคนรีบวิ่งไปหาท่าน พร้อมส่งเสียงแสดง ความต้องการ เพื่อขอเป็นผู้ช่วยท่านในการแจกอุปกรณ์ ประกอบการสอนให้แก่เพื่อนนักเรียน	3.61	1.704	ปานกลาง
พฤติกรรมนักเรียนในการเรียนการสอน	4.69	.808	ค่อนข้างมาก
8. นักเรียนนั่งหันหน้ามองท่านขณะที่ท่านกำลังสอน	5.41	1.119	ค่อนข้างมาก
9. นักเรียนหันไปคุยกับเพื่อนๆ ขณะที่ท่านกำลังสอน	4.35	1.429	ปานกลาง
10. นักเรียนนั่งทำงานด้วยความเรียบร้อยขณะที่มีแขกมาหา ท่านภายในห้องเรียน	4.73	1.302	ค่อนข้างมาก
11. นักเรียนแสดงอาการดีใจ เช่น โห่ร้อง กระโดดโลดเต้น เมื่อท่านออกไปจากห้องเรียน	5.16	1.657	ค่อนข้างมาก
12. นักเรียนแอบกินขนมขณะที่ท่านกำลังสอน	5.67	1.474	มาก
13. นักเรียนเอาของเล่นขึ้นมาเล่นบนโต๊ะขณะที่ท่านสอน	5.58	1.452	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

	พฤติกรรมนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรมความ มีระเบียบวินัยฯ
14.	นักเรียนเตรียมอุปกรณ์การเรียนในวิชาถัดไปขณะที่ ท่านกำลังสอน	5.48	1.552	ค่อนข้างมาก
15.	นักเรียนจดบันทึกอย่างตั้งใจขณะที่ท่านกำลังถาม คำถามเกี่ยวกับบทเรียน	3.85	1.460	ปานกลาง
16.	นักเรียนพูดบ่นเร็ว เพื่อเสนอตัวขอตอบคำถาม ขณะที่ ท่านกำลังถามนักเรียนคนอื่นๆ	3.79	1.400	ปานกลาง
17.	นักเรียนแย่งกันตอบคำถามโดยไม่ยกมือเพื่อขออนุญาต ท่านก่อน	3.99	1.539	ปานกลาง
18.	นักเรียนแสดงอาการดีใจด้วยการเคาะโต๊ะหรือกระโดด ขึ้นลงหลายครั้ง เมื่อตนเองหรือเพื่อนๆตอบคำถามหรือ ทำแบบฝึกหัดบนกระดานได้อย่างถูกต้อง	4.94	1.728	ค่อนข้างมาก
19.	นักเรียนรีบวิ่งออกจากห้องเรียนเพื่อไปดื่มน้ำหรือไป ห้องน้ำขณะที่ท่านกำลังสอน	5.69	1.622	มาก
20.	นักเรียนมีการขออนุญาต ก่อนจะออกไปดื่มน้ำหรือไป ห้องน้ำขณะที่ท่านกำลังสอน	5.71	1.626	มาก
21.	นักเรียนมีการขออนุญาตไปดื่มน้ำหรือไปห้องน้ำ หลายครั้งในบางวิชาที่ท่านสอนเป็นประจำ	5.15	1.757	ค่อนข้างมาก
22.	นักเรียนวิ่งเข้าห้องเรียนทันทีขณะที่ท่านกำลังสอน พฤติกรรมของนักเรียนในการทำงาน	4.92	1.977	ค่อนข้างมาก
23.	นักเรียนนั่งทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคล ที่โต๊ะ ของนักเรียนเอง	4.72	.665	ค่อนข้างมาก
24.	นักเรียนตะโกนถามท่านทันที เมื่อไม่เข้าใจขั้นตอนการ ทำแบบฝึกหัด หรือเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากท่าน	5.46	1.192	ค่อนข้างมาก
25.	นักเรียนจะเข้าไปล้อมโต๊ะของท่าน เมื่อต้องการ ความช่วยเหลือในการทำงานรายบุคคล	4.84	1.683	ค่อนข้างมาก
26.	นักเรียนพูดคุยกันเสียงดังขณะกำลังทำงานรายบุคคล	4.11	1.635	ปานกลาง
		4.38	1.448	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรมความ มีระเบียบวินัยฯ
27. นักเรียนลุกไปเล่นกับเพื่อนๆ สลับกับการทำงานที่ได้ รับมอบหมายเป็นรายบุคคล	4.72	1.509	ค่อนข้างมาก
28. นักเรียนนั่งเฉย ๆ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็น รายบุคคล	5.35	1.608	ค่อนข้างมาก
29. นักเรียนมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกันในการ ทำงานกลุ่ม	5.03	1.175	ค่อนข้างมาก
30. นักเรียนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายภายในกลุ่ม	5.18	1.078	ค่อนข้างมาก
31. นักเรียนมีการปรึกษาหารือกันในเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับ งานของกลุ่มขณะกำลังทำงานกลุ่ม	4.10	1.551	ปานกลาง
32. นักเรียนเล่นกันภายในกลุ่มขณะกำลังทำงานกลุ่ม	4.55	1.491	ค่อนข้างมาก
33. นักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มจะยกมือ เมื่อต้องการ ความช่วยเหลือหรือขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับงานกลุ่ม จากท่าน	4.61	1.333	ค่อนข้างมาก
34. นักเรียนภายในกลุ่มได้ให้ร้องและกระโดดไปมา เมื่อ สามารถทำงานของกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จ สมบูรณ์	5.05	1.596	ค่อนข้างมาก
35. นักเรียนคุยกันหรือเล่นกันขณะตัวแทนของแต่ละกลุ่ม นำเสนอผลงาน	5.02	1.461	ค่อนข้างมาก
36. นักเรียนเข้าแถวเพื่อส่งงานตามจุดที่กำหนด เมื่อทำงาน ที่ได้รับมอบหมายเสร็จสมบูรณ์	5.27	1.317	ค่อนข้างมาก
37. นักเรียนที่ทำงานเสร็จแล้ว จะเข้าแถวเพื่อส่งงาน โดยไม่ พูดคุยเสียงดัง เล่นกัน หรือทักทายเพื่อนนักเรียน คนอื่นๆ ที่ยังทำงานไม่เสร็จ	4.56	1.330	ค่อนข้างมาก
38. นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลา เมื่อส่งงานแล้วจะใช้ เวลาที่เหลือโดยอิสระ เช่น การถืออ่านหนังสือที่ ตนเองชอบ โดยไม่ก่อความรำคาญให้กับห้องเรียน	4.40	1.447	ปานกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

พฤติกรรมนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับพฤติกรรมความ มีระเบียบวินัยฯ
39. นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด จะพูดคุย เสียงดังหรือเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จนกว่าจะถึง เวลากำหนดส่ง	4.31	1.521	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.69	.665	ค่อนข้างมาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.69 และเมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในการเตรียมความพร้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 4.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนในการเตรียมความพร้อม ซึ่งเป็นข้อที่นักเรียนมีระเบียบวินัยมาก ได้แก่ นักเรียนเข้าสู่ห้องเรียนทันตามเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย 5.64 และมีพฤติกรรมของนักเรียนที่ครูควรดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษเนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง แต่นักเรียนมีการปฏิบัติไม่มากเท่าที่ควรส่งผลให้ระดับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นักเรียนไม่พูดคุยเสียงดังในขณะที่เริ่มต้นบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.50 และข้อซึ่งนักเรียนไม่ควรปฏิบัติแต่ยังมีการปฏิบัติอยู่พอสมควร ได้แก่ นักเรียนได้วิ่งกลับที่นั่งของตนเองอย่างรวดเร็วเมื่อรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว มีค่าเฉลี่ย 4.06 นักเรียนได้ลุกจากโต๊ะของตนเองแล้ววิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อไปรับแบบฝึกหัดของวันก่อนซึ่งได้รับการตรวจจากครูแล้ว มีค่าเฉลี่ย 3.85 นักเรียนหลายคนรีบวิ่งไปหาครูพร้อมส่งเสียงแสดงความต้องการ เพื่อขอเป็นผู้ช่วยครูในการแจกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้แก่เพื่อนนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่งผลให้พฤติกรรมในข้อดังกล่าวว่านักเรียนมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในการเรียนการสอน โดยภาพรวมนักเรียนมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 4.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมในการเรียนการสอนที่นักเรียนมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนมีการขออนุญาตก่อนจะออกไปดื่มน้ำหรือไปห้องน้ำในขณะที่ครูกำลังสอน มีค่าเฉลี่ย 5.71 ส่วนพฤติกรรมของนักเรียนในข้อที่ครูต้องให้การดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ได้แก่ นักเรียนหันไปคุยกับเพื่อนๆ ในขณะที่ครูกำลังสอน มีค่าเฉลี่ย 4.35 นักเรียนแย่งกันตอบคำถามโดยไม่ยกมือเพื่อขออนุญาตจากครูก่อน มีค่าเฉลี่ย 3.99 นักเรียนจด

บันทึกอย่างตั้งใจขณะที่ท่านถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.85 นักเรียนพูดเร็วเพื่อเสนอตัวขอตอบคำถามขณะที่ท่านกำลังถามนักเรียนคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.79 พฤติกรรมในข้อดังกล่าวนักเรียนมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนในการทำงาน โดยภาพรวมนักเรียนมีความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ย 4.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมในการทำงานที่นักเรียนมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ นักเรียนนั่งทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคลที่โต๊ะของนักเรียนเอง มีค่าเฉลี่ย 5.46 ส่วนพฤติกรรมในการทำงานของนักเรียนที่ครูควรดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ ได้แก่ นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด เมื่อส่งงานแล้วจะใช้เวลาที่เหลือโดยอิสระ เช่น การเลือกอ่านหนังสือที่ตนเองชอบ โดยไม่ก่อความรำคาญให้กับห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.40 นักเรียนพูดคุยกันเสียงดังขณะกำลังทำงานรายบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.38 นักเรียนที่ทำงานเสร็จก่อนเวลาที่กำหนดจะพูดคุยเสียงดังหรือเล่นกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน จนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย 4.31 นักเรียนจะเข้าไปล้อมโต๊ะของท่านเมื่อต้องการความช่วยเหลือในการทำงานรายบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.11 นักเรียนมีการปรึกษาหารือกันในเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานของกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.10 ซึ่งพฤติกรรมในข้อดังกล่าวนักเรียนมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการสื่อสารของครูกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษาจำแนกเป็นรายด้านและโดยภาพรวม ดังได้แสดงรายละเอียดในตาราง 9 -10

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อย่างง่าย (r) ระหว่างประสิทธิภาพในการสื่อสารของครูทั้ง 3 ด้าน และพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	Y
การฟัง (X ₁)	1.00	.507**	.473**	.227**
การพูด (X ₂)		1.00	.382**	.166**
การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (X ₃)			1.00	.110*
Y (พฤติกรรมความมีระเบียบวินัย)				1.00

** P < .01

* P < .05

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของการสื่อสารของครูในด้าน การฟัง การพูด และการสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูด มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ .507 ถึง .382 ซึ่งเป็น ความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการสื่อสารของครูในแต่ละด้านกับ พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ .227 ถึง .110 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างประสิทธิภาพในการ สื่อสารของครูทั้ง 3 ด้าน กับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียน ประถมศึกษา

Source of Variance	df	SS	MS	F
Regression	3	12119.171	4039.906	6.291***
Residual	323	207428.14	642.192	

R = .235 R² = .055 *** P < .001

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างประสิทธิภาพใน การสื่อสารในด้าน การฟัง การพูด และการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูดกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .235 และตัวแปรอิสระ (X) คือ ประสิทธิภาพในการ สื่อสารของครูสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม (Y) คือ พฤติกรรมความมีระเบียบวินัย ในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา ได้เท่ากับ .055 คิดเป็นร้อยละ 5.5